

TIKĖJIMO TIESŲ TILTAI

Ukmergės Šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčioje šeštadienį vyko Gyvojo Rožinio šventė. Jos metu prieš šv. Mišias gausus būrys Gyvojo Rožinio narių sukalbėjo rožinio maldą, pagiedojo Švč. Mergelės Marijos litaniją.

Vidurdienį šv. Mišias aukojo svečias Šiluvos Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos vikaras kunigas Robertas Urbonavičius.

Kartu su juo šv. Mišias aukojo Ukmergės Švč. Trejybės parapijos klebonas Šarūnas Petrauskas, Deltuvos Švč. Trejybės parapijos klebonas Gintautas Naudžiūnas, Ukmergės Šv. apaštalo Petro ir Povilo parapijos klebonas Raimundas Kazaitis, vikaras Gražvydas Geresionis, kunigas Rimantas Laniauskas.

Žodis „rožinis“ kilęs iš lotynų kalbos žodžio „rosarium“, kuris reiškia „rožių darželis“, „rožynas“. Tryliktame amžiuje didikai paprastai apvainikuodavo savo mylimąsias rožių vainikais. Tuo metu buvo populiarus reikalavimas, kad riteriai prisiektų ištikimybę Švenčiausiajai Mergelei Marijai. Iš čia – paprotys „vainikuoti“ Švenčiausiąją Motiną, uždedant rožių vainiką ant jos atvaizdo arba dovanojant dvasinį „rožių vainiką“ rožinio malda.

1208 metais Prujo kopyčioje, Prancūzijoje, Domingas de Guzmanas, žinomas šventojo Domyko vardu, išvydo Dievo Motiną, kuri išmokė jį kalbėti visą rožinį ir paragino mokyti kitus,

Maldoje sujungia Gyvasis Rožinis

kad apsisaugotų nuo erezijos bei nuodėmės.

Apie didžiulę rožinio galią netrukus sužinojo visas krikščioniškasis pasaulis. Šventasis Liudvikas Marija Grinjonas Monfortietis (1673–1716) rašė: „Rožinis yra galingiausias ginklas, paliečiantis Širdį mūsų Atpirkėjo Jėzaus, kuris myli savo Motiną“.

Vėlesniais laikais palaimintasis tėvas Pijus (1887–1968) dažnai kalbėjo apie rožinio maldos veiksmingumą, jis sakė: „Rožinis yra mano ginklas.“

***

Pirmasis Rožinio kryžiaus žygis įvyko 1571 metais. Jį pradėjo popiežius Pijus V, norėdamas apginti krikščioniškąją Europą nuo įsiveržusių musulmonų pajėgų. Priešininkų laivynams susidūrus, už pergale buvo dažnai kalbamas rožinis ir spalio 7 dieną krikščionių armada Lepanto mūšyje sutriuškino turkų laivyną. Venecijos senate buvo oficialiai pareikšta, kad „mūsų laimėjo ne generolai ir ne batalionai, o Rožinio Dievo Motina“. Atsidėkodamas ir pripažindamas, kad pergalė buvo pasiekta su Marijos pagalba, popiežius paskelbė spalio 7 dieną Pergalės Dievo Motinos švente.

Po dvejų metų popiežius Grigalius XIII ją pavadino Šventojo Rožinio švente, perkėlė ją į pirmąjį spalio sekmadienį ir leido ją švęsti

Ukmergės Šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčioje šeštadienį vyko Gyvojo Rožinio šventė.

bažnyčiose, kuriose yra rožinio altorius.

1716 metais krikščionių pajėgos vėl nugalėjo turkus Vengrijoje. Kaip tik tuo metu popiežius Klemensas XI suteikė teisę švęsti šią šventę visoms bažnyčioms.

Vėliau popiežius Pijus X vėl atkėlė šią šventę į spalio 7 dieną. 1960 metais ji buvo pavadinta Rožinio Švenčiausiosios Mergelės Marijos, o 1969 metais – Rožinio Dievo Motinos švente. Dabar ją privaloma minėti, o spalio mėnuo skirtas rožiniui.

Devyniolikto amžiuje tapo populiarus pasiaukojimas Pompėjos Dievo Motinai, ir tai prisidėjo prie rožinio sklaidos. Dvidešimto amžiuje Dievo Motinos pasirodymai Fatimoje šį pasišventimą dar plačiau paskleidė. 1917 metų spalio 13 dieną Fatimos Dievo Motina pasakė vaikams: „Aš esu Rožinio Motina. Atėjau įspėti tikinčiuosius, kad jie taisyti savo gyvenimą ir prašyti atleidimo už nuodėmes... Žmonės privalo kalbėti rožinį. Tegu jį kalba kiekvieną dieną.“

Amžiams bėgant daugybė žmonių kalbėjo ir kalba rožinį.

Apmąstymais jie kreipiasi į motiniškąją Marijos širdį, šaukiasi jos pagalbos ir meldžia sveikatos. O Marija visada vykdo šventajam Domykui duotus rožinio pažadus, teikdama ypatingas malones, globą ir kitokią palaimą visiems, kas jai tarnauja su pasitikėjimu kalbėdamas rožinį.

***

Gyvojo Rožinio maldos draugijų istorija prasidėjo visai neseniai.

Popiežius Jonas Paulius II kvietė tikinčiuosius karštai melsti Viešpaties šviesos ir pagalbos, artėjant 2000-iesiems.

„Ižengdamas į dvidešimt penktus popiežiavimo metus, aš atiduodu šį Apaštališkąjį laišką į išmintingas Mergelės Marijos rankas, dvasiškai lenkdamasis priešais jos paveikslą puikioje

šventovėje, kurią jai pastatydino pal. Baltramiejus Longas, rožinio apaštalas“, – yra kalbėjęs popiežius.

Atsiliepiant į jo kreipimąsi, 2000 m. gruodžio 26 d. Šv. arkangelo Rapolo parapijos klebonas kunigas Valentinas Virvičius subūrė tuo metu veikiančius septynis rožinio būrelius, įkurdamas Gyvojo Rožinio maldos draugiją. Kiekvienas narys įsipareigojo kiekvieną dieną sukalbėti jam skirtą slėpinį draugijos nurodyta intencija, kiekvieną sekmadienį dalyvauti rožinio maldoje ir vakaro šv. Mišiose Gyvojo Rožinio maldos draugijos narių intencija. Taip nariai įsipareigoja aktyviai dalyvauti bažnyčios veikloje, ugdyti asmeninį dvasingumą, gyventi pavyzdinai dorą gyvenimą. Kasmet spalio 7 d. draugija skelbia bendruosius visų narių susirinkimus.

Gyvojo Rožinio draugijos vadovė Ukmergės dekanate Nijolė Bolšakovienė pasakojo, kad visose Ukmergės dekanato bažnyčiose iš viso yra 380 draugijos narių, kurie įsipareigoja kasdien melstis priimtą rožinio slėpinį Šventojoje Dvasioje, susijungiant su visais draugijos nariais.

Draugija Ukmergėje įkurta 2016 metais. Nuo tada kasmet spalio 7 dieną nariai renkasi į bendrą susitikimą Šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčioje, kur aukojamos iškilmingos šv. Mišios.

Pagal rožiniodraugija.lt parengė Vilma Nemunaitienė

Rašomųjų mašinėlių suregistravimas

1973 m. pradžioje kai kurių rajonų ir miestų vykdomieji komitetai pareikalavo, kad visos įstaigos, ūkiai ir organizacijos, tuo pačiu ir religinės bendruomenės, prisiųstų rašomųjų mašinėlių šriftus. Štai pavyzdys:

„Prašau iki š. m. kovo 22 d. prisiųsti Vykdomajam komitetui Jūsų vadovaujamoje įstaigoje (įmonėje, ūkyje, organizacijoje ar privačių asmenų) turimų rašomųjų mašinėlių šriftų pavyzdžius. Jų reikia atspausdinti du pirmuosius egzempliorius standartiniame popieriaus lape pagal pridėdamo teksto pavyzdį.“

Be to, prašau pranešti mums, kokios pas Jus dar yra rašomos mašinėlės, kurių šriftų pavyz-

džių atsiųsti negalite dėl sugedimo, remonto bei kitų priežasčių.“

Siunčiant šriftų pavyzdžius, reikia nurodyti rašomos mašinėlės numerį bei pavadinimą.

Visiems yra aišku, kad mašinėlių šriftų pavyzdžiai yra reikalingi saugumo organams. Kodėl Valstybės saugumas susirūpino rašomosiomis mašinėlėmis?

Per pastaruosius kelerius metus Lietuvos katalikai pasiuntė įvairioms valdžios įstaigoms daug skundų. Reikia neužmiršti, kad kiekvienas skundas tarybinės valdžios įstaigoms dėl religijos laisvės varžymo yra laikomas šmeižtu bei „ideologine diversija“. Todėl valstybės saugumo organai nori išaiškinti, kas inspiroja ir organizuoja šį „antitary-

binį“ darbą.

Be to, Lietuvoje rašomosios mašinėlėmis yra multiplikuojama religinė literatūra, kuria naudojasi įvairių profesijų žmonės. Šitokiu būdu yra „žalojami“ tarybiniai piliečiai... Reikia manyti, kad saugumo organai nori išaiškinti, kaip dauginama literatūra, o ypatinčiai – visus įbauginti.

Valstybės saugumo pareigūnų pastangos kontroliuoti net privačias rašomas mašinėles primena Stalino kulto laikotarpį, kai visos rašomos mašinėlės turėjo būti užregistruotos valdžios įstaigose.

„Lietuvos katalikų bažnyčios kronika“, 1973 m. Nr. 6

„Lietuvos katalikų bažnyčios kronika“ – apie Ukmergės rajoną

Vepriai (Ukmergės raj.) 1978 m. gegužės mėn. 14 d. prie devocionalijų pardavėjo prisistatė vyriškis ir, pateikęs milicininko pažymėjimą, susikrovė visas devocionalijas į maišą ir nusinešė į mašiną. Tai ne pirmas toks atvejis Vepriuose. Atvykę į Sekminių atlydus, milicininkai ir čekistai draudžia pardavinėti

devocionalijas, užsirašo automašinių numerius, stebi einančius Kalvarijas tikinčiuosius. Į iškilme Vepriuose rajono valdžia leido atvykti tik vienam kunigui. Nežiūrint to, dalyvavo keli kunigai, o žmonės gausiai rinkosi irėjo Kalvarijas.

1978 m. Nr. 33

Deltuva (Ukmergės raj.). 1978

m. kovo 4 d. naktį buvo pagrobti visi stacijų paveikslai, esantys Deltuvos bažnyčios šventoriuje.

1978 m. Nr. 33

SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

